

RUTINA

N:o 2/79 45

EIKKE-
LE
N:o

RUTINA

Raisiolainen
kulttuurijulkaisu

KUSTANTAA:

me (ja sinä)

TOIMITUS:

Pöytä J.J. Mäntylä

RINKO

RAUSKI

RIPPE

MIKE (T:KU)

MAUKKA (T:KU)

TEIJA

+ AVUSTAJAT

LEHTEÄ MYY:

TOIMITALOMME

KULTTUURIKEL-

LARI, LUMPAR-

LANK. 10. B

21200 RAISIO

PUH. 787662

JA

TOIMITAJAT

Lehden voi
myös tilata pu-
helimitse
toimituksesta
(kysy Jaskaa)

Tilattuna hin-
ta on 6 mk...

JOS SULLA ON
KIRJOITUKSIA, NIIN
LÄHETÄ NE MEILLE,
ME LUEMME NE JA
JULKAISEMME LEH-
DESSÄMME. KIITOS!

SIŠÄLLYSLUETTELO

KANSI _____ 1

Sisälyys _____ TÄMÄ

jeP! _____ 3

Herra K. Okkarin salattu
ajatusmaailma? _____ 4-5

Mitä on PUNK? _____ 6-8

KUPAROCK _____ 9-12

RAMONES _____ 13

ilta konserttitalolla 17.9. _____ 14-15

RUTINA-Kalenteri _____ 16

ELÄVÄSTÄ ELÄMÄSTÄ _____ 17-18

RIPPE, _____ 19-21

Anneli Kanto _____ 22...25

YLÄTYS, 27-31
YLÄTYS!!

PALAUTTEITA

Jep, Kyllä tämä on Rutina-lehden numero **2**.

Ja miksei olisi, nimittäin koska tämä maineikas **1** numero myytiin loppuun alta -yksikön. Ei vaan. Eka painos tosiaankin loppu kesken ja siitä me ollaan hyvin pahoillamme, sillä sillä tuntu olevan menekkiä vielä senkin jälkeen kun se oli myyty loppuun. Ainahan sitä sattuu ja varsinkin kun ei tiedetty että saadaanko sitä myytyä ollenkaan. (tot-takai höhlät...) Nyt kuitenkin meidän täytyy tehdä sellanen iljettävä homma ja nostaa tän lehden hintaa kahdella markan rahalla, eli nyt kun olet ostanut tämän lehden, valitamme sitä että olet neljä markan rahaa köyhempi, kuin ennen lehden ostoa. Mutta ainahan Rutina maksaa itsensä takaisin (lukunautinto.)

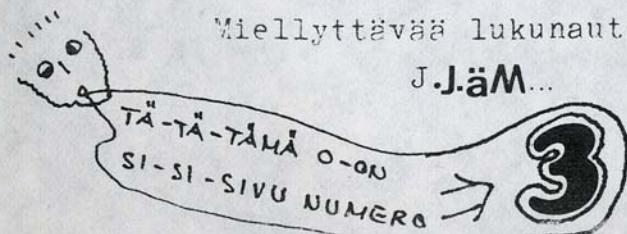
AI RUTINA? NO SE-
HÄN ON SE PUNK-
LEHTI JOTA SAHSIKKI
UIHAA!

Ja sitten. Tässä numerossa on sitten mukana myös niitä juttuja, joita piti olla jo viime numerossa. RAIS-ROCK saa myös huomiota osakseen tässä lehdessä, joten olkaapa tarkkoina.

Lopuksi. Tässä lehdessä on myös muita juttuja ja taas palautesivu, joka nyt on hieman paremmin suunniteltu.

Miellyttävää lukunautintoa

J.Jäm...

Heura K. Oskarin salattu ajatus
maailm

MINUN MIELESTÄN PUNK-
MUSIIKKIA EI SAKI ESITTÄÄ
RADIOSSA... EIKÄ YLEISILLÄ
PAIKOILLA...

VAIKKA...
EIHÄN SE PUNK MITÄÄN
MUSIIKKIA OLEKKAAN... MELODI-
ASTA EI OLE TIETOAKKAAN...
JA NE SANAT, HUI...
(AIKAA KALPENEN NIITÄ
AJATTELESSA!!)

NIISSÄ SANOISSA PUHUTAA
ETÄ MUORTEN PITÄISI
HERÄTÄ PASSIIVISUUDESTAAN...
JAIKKA IHMIEN PITÄISI
SAADA TÖITÄ... KAUHIKASTUS!
(NE VOIS TULLA VAIKKA
ONNELLISEIKSI!!)

JUURIHAN ME SAimme NUORISON
KATSEET KÄÄNNETTYKSI 50-
LUVUN POIS NYKYPÄIVÄSTÄ,
VAATIMASTA PERUSTUJAIN HEILLE
SUOMIA OIKEUKSIA*

* KATSO: SUOMEN KANSALAISTEN YLEISET
OIKEUDET JA OIKEUS TURVA

MITÄ ONKI TEHTÄVÄ ETTEI
TÄMÄ PUNK-RUTTO LEVIÄISI
JA SAISI IHMISIÄ AJATTELEMAN
OMILLA AIVOILLAAN?
... HMM... JUU... NIINHÄN SE ON!
(SAINDA HYVÄN IDEAN!)

SUOSIKIN LEVIKKIÄ
ON LISÄTTÄVÄ
ENSITILASSA!
... JA LISÄÄ TEDDY
& TIGERSEJÄ
RADIOON!
JIPPI! SUOMI ON
PELASTETTU!

5

VAI ONKO
SIITÄ SEUR
NUN

ovat jokapäiväisiä vihoillisia. Ymmärtämättömyys, koska valta on niillä jotka usein todistetusti eivät tiedä mitään aiheesta jonka julkisesti mestaavat, ilman vähäisintäkään halua ymmärtää. Kaupallisuus, koska valta myydä on niillä jotka siltä hyöttyvät ja jotka eivät enää voi tuntea omantunnotuksia siitä mitä myyvät ja kenelle.

Ymmärtämättömyys ja kaupallisuus eivät kuitenkaan pystyneet tuhoamaan punkrockia, vaikka myllyt lujaa jauhoivatkin. Syy: punk-rock ei ollutkaan muoti, vaan

Sosiaalinen ilmiö. Niin kauan kuin tilanne, juureton elämä ja epävarmuus kaikesta on ennallaan, niin kauan on laajalla tähtäimellä punkrockia. Sana punk itse kyllä voidaan ja todennäköisesti unohdetaankin — ehkä jotta se voitaisiin herättää henkiin jälleen jonkun vuoden kuluttua, JOS kokonaistilanne muuttuisi kokonaan turvallisiksi uutimilinsa, mikä ei tällä hetkellä näytä todennäköiseltä.

Punkrockin poliittisuus on vireämpää mutta perusajatukseltaan samanlaista kuin muunkin tiedostavan rockin, se ajaa konkreettisia, sosiaalisia ja humanisia arvoja elämään ympärillämme. Ennen kaikkea punk janoaa mahdollisuuksia, mahdollisuutta olla oma itsensä sellaisena kuin itse haluaa eläköpuolisten muotien mukaan, ja tietysti mielekkäitä mahdollisuuksia mielekkääseen

elämään. Se on kriittistä, mutta kaikki kritiikki ei kestä tarkempaa tarkastelua ylitseampuvuudessaan. Anarkia-käsite on myös usein liitetty punkrockiin, aatteen vanhempien kannattajien kauhistukseksi, mutta näitä piirteitä on usein huomattavan paljon mukana "oikeissa", tarkastelun kestävässä muodossaan.

Samaten kuin rock yleensä aina, punkmusiikkikin jättäytyy puoluepolitiikan ulkopuolelle vaikka on selvästi vasemmalle kallellaan. Ei sen puoleen, puoluepolitiikka ei ole koskaan tullut rockia vastaan. Jos se ylipäänsä havahduttaa huomaamaan että jotakin tapahtuu, se voi tehdä jotain sellaisia järjestömyyksiä kuin taannoinen Sex Pistols-yhtyeen maahantulon kieltäminen täysin uskomattomin

perustein. Työtä tuon erehdyksen korjaamiseksi saavat järjestöt tehdä kauan, ja tuskin yhtä järjestynyttä tapaus- ta enää koskaan pääsee esille tulemaan.

Mikä liikuttaa?

Olisi aika huomata laajemmin mikä on merkittävin voima joka saa nuoret liikkeelle, aktivoi heidät toimimaan. Urheilusta kannetaan suurta huolta, vaikka se ei ole enää useinkaan harrastamista vain itsensä vuoksi vaan kilpailua niin itsensä, toisten kuin tulostenkin kanssa. Musiikki pitää joukot liikkeellä — he tekevät lauluja, soittavat ja esiintyvät, tekevät rintanapeja ja lehtiä, pyörittävät klubbeja ja klunnostuvat toivon mukaan uusistakin asioista, mutta ennen kaikkea he toimivat.

TÄTÄ SII
ON
PUNK!

Tätä juttua ei olekaan kirjoittanut Rinko (niinkuin oli aiemmin sovittu) vaan tämä on lainattu TERÄ-nimisestä lehdestä, jossa on paljon muitakin teräviä juttuja nyky-yhteiskunnasta, ja monista kasvoista.

T: RUTINA

JA
Lehdet
kertovat...

TÄMÄ ON SIUO: 8

ETÄ RUTINA N:O 2. JÄLKEEN
TULEE RUTINA N:O 3.

KUPAROCK NANTALIN URHEI- LUTALOLLA 2/9-74 ALK.KLO 14.00

Haikka-77 järjesti jo toisen kerran lähikuntien nuorisolle mahdollisuuden kuulla hyvää musiikkia ilmaiseksi. Tämänkertaisessa tapahtumassa, joka kantoi nimeä "KUPAROCK", esiintyi mäsienä bändinä esiintyi NIITTIKONE. Niittikone e-biisiä, jotka olivat hyvin jon proge-vaikutteisia jazz biisejä. Eka biisi, "Blue country blues" meni hienosti duona, eli bassolla ja saxofonilla, koska lavalle ei tullut Virtaa, eli rum-pali Rexi Virta ei "esiintymiskuumeen" takia soittanut ekaa biisiä lainkaan. Kuitenkin Tapio Mäkisen minhenkinen fonitaminen sooloiheen ja Ovaskan tukeva bassottelu loi-biisin niin vankan pohjan ettei aina huomannut rumpujen puuttumista. Kuitenkin kun toinen biisi, "Blessende relief" lähti rumpujen värittämänä soimaan, huomasi, että rummut ovat välttämätön "paha" tämänkaltaisessa musiikissa. Niinpä Rexi Virran rumpalointi olikin aikamoista kuunneltavaa, vaikka kaveri soittikin yksinkertaisesti. Kolmantena ja viimeisenä bändin biisinä kappale "Soitamme hyvin yhteen, joskus jopa puoli kahteen" tuntui bändin parhaalta biisiltä, ehkä siksi että mukana oli nyt myös piano, jota "vierailevana" artistina soitti Jouko Kantola tosi makeasti. Biisissä toistui vuorotellen(?) piano ja saxofonisoolot, eikä bassokaan jäänyt takalalle vaikkei varsinaista sooloa ollutkaan. Loppujenlopuksi bändiä kannattaa mennä aina kuuntelemaan kun siihen vain löytyy mahdollisuus, sillä aika tasokasta musisointia löytyy tästä nuoresta porukasta.

ten-
läm-
puhal-
Tero
vat
edes

Sitten, toisena bändinä soitti Rymättyläläinen KANTOLA KVARTETTI jolla oli aika eriskummallinen soitin, sello, mukanaan. Jo tämä loi moniin varmasti jonkunmoisen ennakoasenteen, mutta jo ensimmäisen kappaleen, "Kiinanruusu" jälkeen ei kellään enää ollut sellai-

sia asenteita, sillä tämä bändi, joka johtajansa Jouko Kantolan mukaan soitti vanhoja pieruja uudelleen sovitettuna, soitti itsensä suoraan, ainakin minun, sydämiin. Tässä bändissä soitti Joukon lisäksi selloa Marjo-Riitta Anttila, Basso Ilkka Kantola, ja rumpuja Olli Kivinen. Bändin kappaleet olivat kaikki kuulemma heidän omia sävellyksiään, jotka toimivat erittäin hyvin. Erikseen voisi mainita rumpalin, joka teki tosiaan vaikuttavaa työtä pönttöjensä takana, soittaen yhden lyhyehkön soolonkin jossain kappaleessa, jota en muista oliko se tämä Kiinanruusu, vaiko joku muu. Mutta eiköhän se ole sivuseikka. Seuraavana kappaleena he soittivat "Hannibaalin kotiinpaluu" -nimisen sävellyksen, jossa vanhan tavan mukaan taas kuultiin piano sooloja ja tukevaa taustaa muilta soittimilta. Kolmantena kappaleena Kvartetti soitti "Julma Ölkky" merkkisen biisin jonka nimi viittasi ehkä johonkin hirviömäiseen oloon ja jota musiikki ja sovitus ilmensi aikalailla. Bändin viimeisenä kappaleena kuultiin herkkä ja kaunis "Koiran pentu", joka oli uusimpia sävellyksiä mitä Jouko on rakentanut. Biisi oli tosiaankin sellainen, joka vaati varmasti paljon tyyliä jms, sillä se oli monesta eri teemasta ja osasta rakennettu kokonaisuus joka kokonaisuutena pelasi hyvin.

Seuraavaksi kuultiin viiskytluvun rokkia naantalilaisen SUAVE TWISTERSIN esittämänä. Todella mahtavan fanilauman innostamana suavet soittivat tuttuja Shadows biisejä ja muita traditionaalisia kappaleita

tavalla, jonka kaikki kerran suavepoikia kuultuaan osaavat ja tuntevat ulkoa. Yksi vaikuttavimmista biiseistä oli "Lets go" jossa kaikki yleisönpuolella olleet fiftarit hakkasivat kätensä verille ja huusivat kurkkunsa käheiksi. No, olihan se mukaansa tempaavaa, vaikka poikien ylipitkä setti oli jo varmasti väsyttänyt kaikki omatkin faninsa. Kuitenkin pidin heidän tavastaan esiintyä. Se oli välitöntä ja rehtiä esiintymistä jota eivät kaikki hyvällä tahdollaankaan osaa. No oman lukunsa esitti myöskin Kari Tammiston viiskytluvulta peräisin oleva vahvari, joka rytisi ja paukkui pitkän aikaa ennekuin rauhoittui. Hetken ajan jo pelkäsin/toivoin, että se olisi räjähtänyt siihen paikkaan, mutta onneksi/valitettavasti se ei tehnyt sitä. Sitten haluan tässä antaa risuja niille rehtien twistersien epärehdeille faneille, jotka eivät tajunneet, että heidän idoliensa jälkeen esiintyi vielä kaksi bändiä. Nimittäin heti suavepoikien lopetettua, poistui puolet yleisöstä, koska seuraavaksi esiintyi raisiolainen RATTLEERS ja hehän ovat niitä kamalia punkkeja. Suvaitsematonta. Hyvä!!!

Rattlers oli tosiaankin seuraavan bändin nimi ja se tuli raisiosta, jossa tämä bändi on kohtalaisen "kuuluissa". No alkoihan se komeasti kun Rinko Rattle tuli ja kaatui ja kaatoi laulukaapin niin, että taas oli mennä pissit housuihin pelätessäni kaapin rikkoutuvan. Mutta ei, show jatkui ja eka biisi "Tanssikenget" mentiin vauhdilla läpi. Laulua haittäsi alusta alkaen pieni äänen käheys, joka oli Rinkolla. Rattlersissa soittivat Mara, joka takoi rumpuja. Rauski, joka repi kitaraansa. Hebuli, joka repi bassoaan ja Rinko, joka repi kurkkuaan. Bändin toinen kitaristi Mike oli tapahtumahetkellä "Svea mamman maassa", joten bändi oli vajaalukuinen. Mutta menoa se ei haitannut. Biisit kulkiivat reippaasti ja pojilla tuntui kulkevan lujaa. Ainakin

RINKO RATTLE
URKKATA-
LOI!

Rinkolla, jota minä jututin siinä keikan jälkeen tuokion verran. Hänen mukaansa tämä oli paras keikka pitkään aikaan. Siitä hän halusi kiittää nimenomaan yleisöä, joka tuli mukaan aina tempaavissa kohdissa. Rattlersin jälkeen oli vuorossa illan viimeinen esiin-
 anteeks...niinku totanoin, illan viimeinen esiintyjä Ismo Laakson yhtye, joka tuli ja valloitti klassisen musiikin ystävät. Tai pohjimmiltaan musiikissa taisi olla jazz vaikutteita enempi kuin klassista, tai jotain sellaista. Ismo laakson yhtye kuitenkin oli tämän alan ainoa esiintyjä tässä tapahtumassa ja hyvin heidän musiikkinsa otettiin kaikesta huolimatta vastaan yleisön taholta. Koska pojat soittivat yhden *encorenkin (tarkoittaa uusintaa...) Viulisti Tommi Aalto näytti tosiaankin viulullaan taivaan merkit, sillä ikinä ennen en ole nähnyt kenenkään soittavan viulullaan tuollalalla jazzia. Rumpali Jari Tuomi taas oli minusta hyvä kaveri, mutta aivan liian vähän esillä. Hänellä oli vain muutamia kohtia, joissa sai soittaa, mutta muuten ihan kiva homma. Lopuksi illan juontaja kiitti yleisöä aivan ansaitusti ja povasi tapaamista taas ensi vuonna samoissa merkeissä.

*ETTEI NYT RATTLERSIN JÄTKÄT SUUTUIS, NI
 SANOTAAN NYT TÄSSÄKI, ETTÄ NEKIN SOITT
 ENDOREN. TAI OIKEASTAAN, NE SOITT
 KARS ENDOREA!

**RATTLERS
 KUPAROCKIN
 PARAS**

TÄSTÄ JOTUITA
 VASTAA LEHDEN
 PÄÄTOIMITAJA
 JEE, JEE, MÄNTYLÄ!

yhtään vähättelemättä
 muita.

12.

Levy-
arvostelu:

RAMONES

IT'S ALIVE

MIKE

RAMONES: it's Alive.

side a: ROCK AWAY BEACH/TEENAGE LOBOTOMY/BLITZKRIEG-
BOP/I WANNA BE WELL/GIMME GIMME SHOCK TREATMENT/
YOU'RE GONNA KILL THAT GIRL.

side b: I DON'T CARE/SHEENA IS A PUNK-ROCKER/HAVANA
ARRAIR COMMANDO/HERE TODAY, GONE TO MORROW/SURFIN
BIRDCRETIN HOP.

side c: LISTEN TO MY HEART/CALIFORNIA SUN/I DON'T
WANNA WALK AROUND WITH YOU/PINHEAD/DO YOU WANNA
DANCE/CHAINSAW/TODAY YOUR LOVE, TOMORROW THE WORLD.

side d: NOW I WANNA BE A GOOD BOY/JUDY IS A PUNK/
SUZY IS A HEADBANGER/LET'S DANCE/OH, OH I LOVE HER
SO/NOW I WANNA SNIFF SOME GLUE/WE'RE A HAPPY FAMILY

Siinä tämä vaatimaton piisilista ja sitten itse
arvosteluun...

Ramojen livetupla on todella hyvä. Voisi kuvitella
että olisi katsomassa Ramoja. Levy on mahtava
kokonaisuus. Biisit tulevat ihan suoraan, mikä on
hyvä juttu... Korvissani soi jatkuvasti "Sheena is
a punk rocker". Tämä kappale jää mieleen ja lavalla
se pääsee oikeuksiinsa. Studioversiona se ei ole
ollenkaan näin hyvä. Tämä on äänitetty Lontoossa
31.12.1977 Rainbow-teatterissa. Elikkä tätä levyä
on saanut odottaa melko kauan. Sitä on suorastaan
pantattu... MIKE.

LYHYESTÄ VIRSU KAUNIS!

17.9.-79.

ILTA KONCERTITALOLLA.

TUOMARI NURMIO & KÖYHIEN YSTÄVÄT

RATSIA

NOITAWAIMO

SELVÄPELI

Selväpeli aloitti. Homma oli kivaa bluesia, muutamalla rokilla höystettynä. Erikoismainintoja saavat soolokitaristi, se oli kova. Kivat luri-tukset oli kivaa kuunneltavaa. Nainen, joka lauloi oli hyvä. Hänen äänensä muistutti Annika Salmisen ääntä, mutta bluesissa se kuulosti mahtavalta.

Noitawaimo soitti heavya ja soittikin aika, eli varsin mukavasti, paitsi se, että se soitti tois-ten biisejä. Mieleen jäi ^{**}oma kappale, jonka nimeä en muista. Thin Lizzy:n ARE YOU READY pojat soit-tivat hyvin, mutta tunteettomasta. Ei siinä ollut kunnan fiilistä. Lavalla kävi aina joku sählä-mässä bändien esitysten välissä. Ellei se ollut Sutela, joka toimi toisena juontajana, niin se oli Kauniskangas. Lavalle saapui myös yksi yllättäjä, Eskelinen, joka soitti ^{*}kurttua. Ensimmäiseksi hän soitti Etelävaltioiden kansanlaulun, tai jonkun semmoisen. Siivonen, joka oli Etelävaltioiden lii-pun varressa esitti pientä tanssia paikallaan. Eskelinen soitti joitakin suomalaisen vanhanvään tuttuja kappaleita, joita oli kiiva kuunnella.

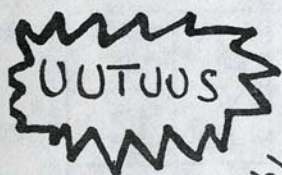
* ON VÄRKUIN
Harmonikka eli haitari.

Tuomari Nurmio aloitti toisen jakson .Ilmeettömällä esiintymisellään Nurmio valloitti porukan, jota oli kerääntynyt seuraamaan Ruisrock nuorille-tapahtumaa konserttisalin täydeltä ja ulkopuolellekin jäi paljon porukkaa.Tuomari soittuttuja kappaleita kohdusta hautaan levyltä.Loppuksi Tuomari pisti Beatleksien Helpin ja Ci mutsi,mutsin.

Viimeisenä esiintyjänä oli pihtiputaalainen kova Punk-yhtye Ratsia.Yhtye soitti omia ja parikäännettyä biisiä,jotka olivat Stiff little fingersien biisejä.Ilta oli kaikinpuolin hieno,paitsi että Ratsian aikana kävi lavalla porukkaa sähkölämmässä(minäkin) ja joku saatanan älykkäpiö oli käynyt maalamassa*ruiskumaalilla vessan seinään kaikenlaisia älyttömyyksiä.Ei tuo ole Punkkia.Jossain muualla se käy,muttei konserttisalissa.

MIke,paikalta seuranneena!

* OLI MUUTEN SPRITUSSI!

Lohkaise
tästä itsellesi
Oma Rutina-aiheinen
rinta - ☺

15

Super **RUTINA** - kalenteri

MUISTA
RUTINA! Kun haluat hyviä
Pelle.

M A R R A S K U U -79

ma	ti	ke	To	PE	la	su
X	X	X	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	23	24	² 5	26
27	28	29	30	X	X	X

ELÄVÄSTÄ ELÄMÄSTÄ, eli kertomus pommarin tapah-
tumista syyskuisena päivänä 1979.

Kello on vähän yli viisi, juon hartwallin vichyä ja kuuntelen Wigvamin lp:tä "Nuclearnightclub." Mutsi herättää mut transsista ja hokee, että täytyy lähteä töihin. ~~Mä~~ olen yksi niistä kahdeksasta onnellisesta raisiolaisesta, joka on saanut edes jonkinlaista työtä, katos ku homma on niin, että valtio maksaa kunnille työllistämistukea ja nämä kahdeksan on siis just niitä, jotka ovat saaneet työtä niillä tukipalkoilla.

Lähden kävelemään kohti "pommaria", kuten paikalliset sanovat, saavun paikalle viime hetkellä, sillä joukko innokkaita

musiikin harrastajia on kuulemma palellut jo pitemmän aikaa oven ulkopuolella, joten tunteet

käyvät kuumina puolin ja toisin. Koetan selittää, että

kello on vasta viittävaille, mutta ei auta (mä oon kuulemma laiskapaska...) Avaan oven ja sytytän valot. Seuraavana mun perässäni tulee korroosion solisti A. Hourimo, joka kiroo kodin, uskonnon ja isänmaan, koska treeneistä ei tule mitään, koska Ludwig lukee kokeisiin. Ei maha mittään.. Glown jätkät ilmestyvät pikkuhiljaa verkkokalvoihini ja he alkavat heti välittömästi koota kam^oxjaan

Kuule hyvää neuvoa: älä
viitsi karata. Tulen juuri sieltä...

ja viritellä kitaroitaan. Puolentunnin päästä on suurinpiirtein kaikki alkuhässäkät ohitettu ja ykköskämpässä, jossa Atomiabortti treenaa aina näin maanantaisin soi Beatlesin "Love me do" tosi rautaisena punk-versiona.

Kolmos-salissa Glow treenaa jotain Purplen biisiä, täytyy myöntää, että ne soittaa helkkarin hyvin. Sääli vaan että niitten urkuri lähti nosterlehen. Keskimmaisessa salissa (N:o 2) vallitsee täysi hiljaisuus (?????), missä on Korroooooooooosio? Mä otan Vuoken kaarista Rusasen kasukan ja viihdytän itseäni tietyn ajan jakson ajan. Yhtäkkiä uloota kuuluu helvetinmoinen pauke ja kolina. Äkkiä kattomaan kuka tulee seinästä sisään...

Jotkut pikkusällit on saanu päähänsä heittää kiviä oven vieressä olevaan roskakoriin. No mä soi-

tan pojille Alatalon "vikiliin" ne katoo! ???

Kello on vähän yli yhdeksän. Atomiabortti katoaa syksyiseen yön, Glow on vasta aloittanut. Mä menen kuuntelemaan ja koetan aina väliin muistuttaa, että telkkarista tulee hyvä leffa ja että kello on jo melkeen kymmenen. Ei auta. Kun kello on viittä vaille

kymmenen, jätkät alkaa taas koota kamojaan, vihdoin.

Lopuksi mä sitten tarkistan että valot on pois ja laitan kaikki väliovet kiinni, sitten ulko-ovi kiinni ja kotiin. TV:n ruudussa lukee THE END...

RIPPE, Mitä kuuluu...

Rutina-lehdessä alkaa kirjoitusten sarja, jossa ensimmäisenä haastatellaan kaikkia lehtemme toimittajia ja sen jälkeen alkaa haastattelujen sarja, jolloin haastatellaan kaikkia mahdollisia ja mahdottomia henkilöitä jotka rutinan toimitus katsoo mielenkiintoisiksi. Nyt ensimmäisenä haastattelemme toimittajaamme, joka juuri saapuu pomppa levällään toimittamomme lämpimään ilmastoon ja istuu minua vastapäätä olevalle tuolille outo ilme kasvoillaan. Kun hän saa kuulla että hänestä tehdään eka juttu, niin ilme muuttuu vaivautuneeksi ja puheenaihetta muutetaan kerran kahdessa minuutissa. Kun tivaan jätkältä, missä viipyy Kannon Annelin haastattelu, hän alkaa selittää kaikenlaisista kiireistä, sun muista epämääräisistä hommista. Päätoimittajana annan asiaankuuluvat nuhteet(??) ja rupean tenttaamaan tyyppiä. Ekaksi... MITÄ, KOKA, MINÄ VAI...

Kuka sää olet? Minun nimeni on Risto Penttinen. Asun Raisiossa. Mä täytän tammikuussa 16 vuotta.

Mitä sää teet? Mä teen kaiken näköistä. MM. Käyn koulussa ja siitä minä pidän pirusti. No, soitan pikki-sen bassoa(en tällä hetkellä missään bändissä). Yritän tehdä juttua rutinaan(???) Harrastan tytt... hm, en ainakaan urheile, paitsi joskus kun polkupyörästä puhkee kumi(niinku rauskikin, heh, heh) Emmää muuta harrasta.

Kuisää jouruit mukaan rutinan hommiin? Mä vaan pääsin ykskaks mukaan. Ei siinä sen kummempaa... HÄH, ÄLÄ KATO NOMU JÄTÄ!

Tykkääk sää? No, ne on ihan nastoja. Itte lehestä mä olen kiitollinen(?) koska se tuottaa kivoja lisä harrasteita ja jutut on loppujen lopuksi ihan kivoja Onks tällä lehdellä sun mielestä jokin tärkeä vaikutus nuoriin? Tota... mun mielestä kyllä. Riippuu

tiätty sitte aikapaljon siitä, miten ne lukijat sen ottaa. Emmä tiedä.

Pitäiskö sun mielestä Rutinaan tehdä jotain parannuksia ja kummosia? Ainahan parantamisen varaa on. Mimmosia, no sehän nyt on vähän vaikee juttu, palautteet olis tosi hyödyllisiä, eli kirjottakaa ihmeessä jotain noille palautesivuille. Ja kirjoitelkaa muutenki.

Mitäs pidät muista toimittajista? Minä sitten tykkään kovasti pojista, ja etenkin... (hyräillen)

Siis, heh, heh, Pitäis kokoontua vähän useammin rutinan merkeissä. No, toimittajat on ihan jees.

Entäs päätoimittajasta? Se ei oikein kaikkia juttuja hyväksy sillain ku ne on kirjoitettu, mutta muuten on ihan hyvä tyyppi. Huomioi uusi hiusmuotoilu...

Mitäs tykkäät punkista? Punk... se on ööö, mites sen sanois, kyl se hianoa on sillai oikeella tarkoituksella, mutta tommonen hakaristipunkki ja hakaneula hommat, niin ne ei ole tarkoituksen mukaisia. Kysymykseen onko punk aate, hän vastaa: riippuu miten sen ottaa. Ei ainakaan muoti, no joo.

Pitäiskö saada lisää toimittajia? Muutama vois olla ihan hyväks. Sais juttuja ilmeisesti vähän nopeemmi. Valokuvajaat olis kivoja...

Mitä toivoisit tulevaisuudelta? Peace & love, siis sodat on typeriä. No miten niin tulevaisuudelta, peace & love...

Miten menee? Muuten hyvin, mut ottaa aivoon muutamat seikat. Yhteiskunta on paska. Laita sinne niin.

Miten suhtaudut Elmuun? Mä en oikeestaan tiedä elmusta paljoakaan. Hyvä homma, no tottakai. Yhdistytään.

Liitytkö elmuun? Toimiiks sellane... kyllä mä liittyn.
riippuu paljon sen tulevaisuudesta. Miten se toimii
ja sillai.

Oletko valmis tekemään töitä elmun hyväksi? Joo.

Näin vastaili Rippe, aika ihme tyyppi. (Kuka, Minäkö???)
Tommone tyyppi se on.

J. J. M.

SEURAAVAKSI
TEHDÄN JUTTU
SEURAAVASTA
TOIMITAJASTA ...

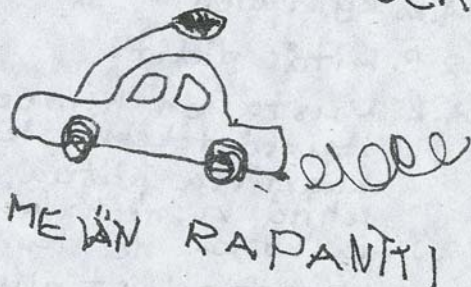

RISTO GV

MINUN KUVA
ON ENSIMÄISTÄ
KERTAA
LEHDESSÄ

SISKON MINÄ ÄITI ISI
KEHTO

MEÄN RAPANIT

21.

RISTO

Anneli Kanto by TERÄ

Rutinan toimittaja Rippe haastatteli Annelia Zabadakissa 19.9. keskiviikkona, jolloin myös Ratters oli paikalla esiintymässä. Tässä nauhalta poimittuna Annelin mielipiteet!

R.P. Mikä sinun nimesi on, ja mistä lehdestä sä olet?

A.K. Mun nimeni on Anneli Kanto ja mä olen SDNL:n Terä-lehdestä. Ai että miksi tällainen lehti on? No, mun mielestä tällä on kaksi merkitystä. Ensimmäkin se on meidän jäsenlehti, jolloin se kertoo jäsenille mitä järjestössä on tapahtumassa. Toiseksi, tärkeempi on se, että se on jäsenkeskeinen lehti. Se kertoo nuorille, mitä toiset nuoret tekee ja minkälaisia ajatuksia liikkuu nuorten ihmisten päässä.

R.P. Oletko nähnyt Rutinan?

A.K. Kyllä olen.

R.P. Mitäs pidit?

A.K. Musta on hirveen kiva asia, että nuorten itsensä tekemiä lehtiä ilmestyy, jotka eivät kaapoista piittaa, ne tekee just sellaisia lehtiä ku ne haluu. Nillä on pieni lukiapiiri, ja koska ne tuntee lukiansa, ne osaa kirjoittaa just niille. Musta se on kiva asia!

R.P. Mitä mieltä sä olet muista paikallisista lehdistä niinku esim. Puikko ja Varjo?

A.K. Varjon näin. Sehän on jo vähän siristyneempi. Puikkoa en ole nähnyt, mutta Hilsettä sensijaan. Sehän on tehty vähän suuremmalle yleisölle. Mä olen lukuun oikeestaan niin vähän niitä, että en oikeen osaa sanoa enempää.

R.P. Mitä mieltä olet henkilökohtaisesti uudenlaillon musiikista?

A.K. Tiäks, ollakseni rehellinen, mä olin pitkään aikaan sellanen, että mä en tiennyt siitä oikeestaan mitään. Mun tietoni oli siitä vaan tullu, ku olin lehdistä lukuun, että punkkarit on inhottavia ja että ne hakaneula poskessa hakkaa ihmisiä. Mutta mun silmäni on auehneet ja olen käynyt muutamissa punk-konserteissa ja tavannut punkkareita. Mä olen, no ei sitä herätykseksi voi sanoa, mutta huomasin, että tämä on tärkeintä mitä tässä ajassa on tapahtumassa. Ja mun mielestäni tärkeimpiä ajatuksia on niissä tekstissä mitä näin liikkuu nuorten keskuudessa. Se, mikä tekee punkin tärkeäksi on se, että ei olla sisäänpäin kääpentyneitä niinkuin monella muulla taiteen alalla tällä hetkellä vaan ne katsoo yhteiskuntaan ja niillä on selvä halu vaikuttaa siihen.

R.P. Onks punkki sun mielestä muoti-ilmiö, vai onks se jotain pysyvämpää?

A.K. Mä sanoisin, että teddyt oli muoti-ilmiö, travolta oli muoti-ilmiö, mutta punk ei ole kenenkään markkinoima ilmiö, vaan...

... se on syntynyt nuorten omista tarpeista ja/eli lamasukupolven tarpeista, joten sitä ei voi nimittää muoti-ilmiöksi. Tietenkään se ei tule pysymään tällaisena mitä se nyt on. Juuri siksi, että se on syntynyt noin luonterasti, ja se tulee kehittymään johonkin suuntaan. On vaikea sanoa, mihin päin kehitys, mutta ajattelisin kumminkin, että se on teknisesti yksinkertaista, varsinkin kun se on tollasta suoraa musiikkia. Olettaisin, että se kehittyy noin musiikillisesti ja toiseksi, mä luulen että punkkareille tulee halu lukea ja tutustua asioihin. Tulee kiinnostuneisuus vaihe seuraavaksi.

R.P. Mitä pidit Rattlersin esityksestä?

A.K. Se oli kauheen kiva. Mä oikeen rakastan näitä Ratterseja! ♥

R.P. Mitä mieltä olet Suosikista?

A.K. YÖÖÖK! Se on ollu ~~§~~illoin ku mä olin kou-lutytö. Suosikissa on inhottavaa se, että se on rahalla tehty lehti ja rahaa varten tehty lehti. Sitä todistaa se, että suosikki julkaisee kerran vuodessa kauppalehden, siis kapitalistisen lehden, välissä helvetin suuren värilakanan, jossa tekevät tietäväksi kuinka, kuinka suuriin rahamääriin pääsee käsiksi kun ilmoittaa suosikissa. Ja tänä vuonna se on miljardeja!

R.P. No se siitä suosikista. Muuten... onks hesassa tosiaan sellasta että fiftarit hyppii punkkareitten silmille?

A.k. Kyllä väittävät, että sellasta on. mä olen asunu kaksi vuotta hesassa. Toisen vuoden sörkässä, joka on näitä pahimpia, ja toisen vuoden Punavuoreessa, joka on yhtä pahamaineinen paikka. Mä en ole kertaakaan nähny tappeluja. Ne on kai niitä nykyään, niitä juttuja vaan, emmä tiedä. Ei niitä enää ole.

R.P. Terän toimittajalta tulevaisuuden näkymät nuorille tämän päivän suomessa?

A.k. Hm... mitä tällanen vanhahtava naikkonen osaa sanoa. Kaikkein tärkein on se, että ei saa pelätä yhtään mitään ja toiseks pitää olla rehellinen ja hankkia tietoa. Ja jos hankkii tietoa yhteiskunnasta ja maailmasta niin ei voi tulla kuin yhteen johtotulokseen. Jonkinlainen vasemmistolainen kanta löytyy. Jos ihminen on rehellinen ja hommua tietoa niin se ei voi mitään muuta kuin toimia ihmisten enemmistön hyväksi. Siinä sitä...

R.P. Ei tässä sitten muuta ku että kiitti sulle vaan!

A.k. Kiitti itelles!

RIPPE

MAHITTOL ANDISCOSSA
PERJANTAINA 9.11.-79 klo.19.00

KORROOSIO
&
RATTLERS

tuu pogooni!!

26→

WHAT'S HAPPENING?

Nuoret ovat antaneet ns. ylemmille tahoille hiukan nieltävää viime aikoina. He ovat saaneet huomata, että me tarvitaan vähän muutakin kuin nuorten sävel- lahjan joka lauautaina. Vuodessa ja vähemmässä on tapahtunut kaikenlaista tiuhaan tahtiin. Alussa tehtiin kaikki niin kuin ennenkin, matkittiin muualta. Osa laitto i ketjuja kaulaan ja hakaneulaa poskeen ja oli hurjia poseeraamaan lehdisssä. Toi- set taas jatko tapanikansojen ja poniämmien kuunte- lemista ajatellen näistä hurjista, että jos heihin ei kiinnitä huomiota he varmasti lakkaavat olemasta.

Kului vähän aikaa ja sitten eräänä päivänä joku sai kuningas-ajatuksen. HISTORIA on POP! Se joku huusi tämän iskulauseen kansalle ja kaiku vastasi JEEEEEE! Kauppojen hyllyt tyhjenivät rekvisiitoista ja van- hemmat myhailivät vastailles- saan lastensa kyselyihin hei- dän nuoruudesta ja kaikki oli mahdolloman herttaista. Nyt oli- vat kaikki neljä ryhmää koossa, kuten ne blokattiin. Se neljäs ryhmä oli tietysti hipit, jotka saivat hiuksineen nämä floora- linjan edustajat aivan pois raiteiltaan. Viideskin ryhmä oli olemassa, siis kaikki intellektu- ellit jatsin, klassisen, yms. kuun- telijat. He tajusivat olla vii- saasti hiljaa, mutta saivat kai- kesta huolimatta epäintellektu- ellien punkkien halveksunnan niskaansa. Ei kulunut kauaa, kun- nes muutamat rusina-aivot keksivät vedellä neniin kaikkia, jotka kuuntelivat eri musiikkia tai pukivat vääränlaiset vaat- teet päälleen. Lopulta asiat me- ni kokonaan pyllylleen ja nuo- ret sai pelätä toisiaan. Onneksi tilanne on rauhoit-

Pelle
Miljoona
vauhdissa
2

tunut ainakin osittain ja enim-
mät lahtaukset on lopetettu.

Paljon rakentavaa on saatu
aikaan. Kuten nyt nämä Elmut,
lepakkoluola, kalliolaisten

pirteä söta apatiaa vastaan, uudet bändit yhden soin-
nun ihmeineen ja sadat alakulttuurilehdet, Hilseet
ja Hurmat etunenässä.

Siispä kaiken pitäisi olla hyvin, mutta ei. Asiat al-
kavat näköjään taas luisua käsistä tai ainakin jot-
kut sitä tahtovat. Meidän kaikkien isästä punkissa,
eli Pelle Miljoonasta puhutaan kaikenlaista ris-
tiinrastiin. Toiset pitävät sitä pyhimyksenä (no jo-
pas nyt jotakin) ja toiset huijarina joka vie meil-
tä meidän rahat. Jos hän sitten sättuu jossain jos-
kus olemaan kännissä tai liian väsynyt keikan jäl-
keen juttelemaan kaikenmaailman kamuilijoitten kan-
ssa niin heti lähtee juttu kulkemaan. Nuorten esiku-
van outo käytös, Herra Miljoonalla meni lujaa, etäi-
nen diive Jagger-haalarissa, rocktähti kuin kukko
tunkiolla, ynnä muuta hampaat irvessä väännettyä
sontaa (=pskaa).

Mä en millään jaksanut uskoa tota kaikkea joten kun
Pellellä oli köyliössä keikka niin sinne piti mennä.
Pellellä ja 1980:llä on jo mainetta sen verran, että
he voisivat, jos tahtoisivat otta lavalla vähän ke-
vyemmin ja säästää itseään, mutta ei. He tekivät töi-
tä oikein tosissaan ja vaikka kontaktin luominen
oli vaikeaa (lava oli parvella
katon rajassa) se onnistui.

Ja taatusti ei kukaan mennyt
lavalle loikkimaan ja kaikki
näkivät, jos vaan jaksoivat
niska kenossa kyttäillä.

Kuultiin aika paljon uusia
biisejä, joista osa tulee uu-
delle elpeelle. "Elä kun olet
nuori", "Juokse kohti elämää",
"Uusi kuva ihmisestä", sekä

**PELLE
MILJOONA
1980 28.**

Tumpin tulkitsema kaunis ja herkkä "Tahdon rakas-
tella sinua."

Duck katkoi lopussa kitarastaan kielen, mutta hän hoi-
ti sen minuutissa ja kun toisena encorena kuultiin
"Pelko ja viha", tunnelma oli mahtava. Pellen lope-
tettua mä kipusin portaat ylös takahuoneeseen aika
epävarmana. Mä ajattelin löytäväni itseni taas aika
nopeesti niistä portaista, mutta ei nyt sentään.
Stefan laittoi justiinsa kenkiä jalkaansa ja selitti
olevansa aika väsynyt. Tästä masentumatta mä huoma-
sin Duckin, joka istui keskellä lattiaa (tuolilla)
ja hoivaili kitaraansa. Sama kysymys mahdollisesta
haastattelusta ja vastauksena se sanoi että pää on
kipee. Mä vastasin ymmärtäväni koska minunkin päät
särki. Koska hän hymyili mä käytin tilaisuutta hy-
väkseni ja karjuin ekan kysymykseni. (Huutaminen oli
pikku pakko, koska joku toinen bändi, mikäs se nyt
olikaan, soitti seinän takana jotta rappaukset len-
teli hillitysti ympäriinsä.)

- Onko ihan laskelmoitu juttu, että teidän uusimman
singlenne toisena biisinä
on lanka palaa, juuri
kun "HAIR" pyörii täy-
sille saleille?

Duck: Ei, me tehtiin se jo
paljon ennen Hair-musi-
kaalia. Ei me edes ajatel-
tu sitä.

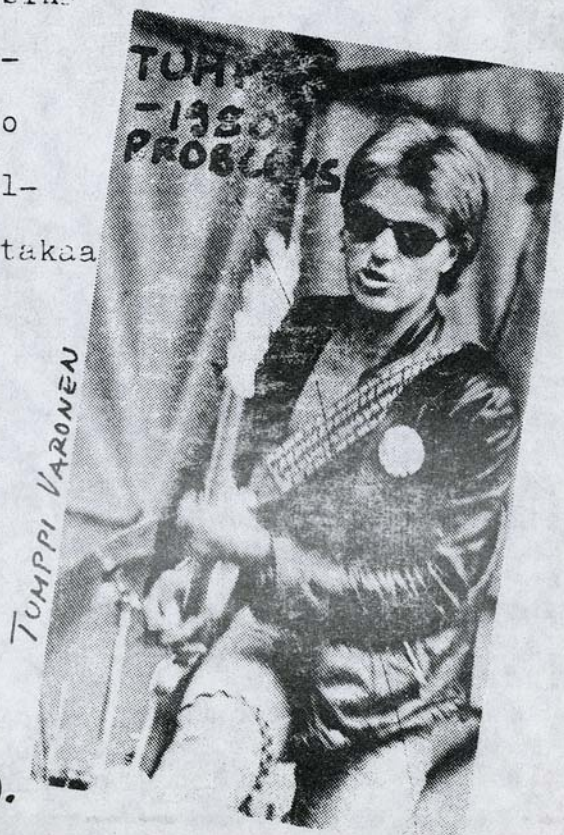
Pelle ilmaantui verhon takaa
takaa housujaan vaihta-
masta ja hymyili vinos-
ti kysymykselle. Hän
varmasti arvasi että
joku kysyy sitä ennem-
min tai myöhemmin.

- Onko uusi Älpee samaa
hippeily linjaa kuin
tämä sinkku?

Duck: Ei se mikään hip-
pijuttu oo (hah, hah, hah)

Pelle: Älpeestä mä en
tiedä oikeen mitään.

Me ei olla vielä sel-
villä mitä biisejä
siihen tulee. Parempi
siitä tulee kuin

edellinen. Paljon parempi! Tarkempään mä en osaa sanoa.

- Turun uuden Elmunhan pitäis järjestää teidät Turkuun. Onko aika ja paikka jo järjestyksessä?

Pelle: Se tapahtuu kai marraskuussa, marraskuun 28. tai 29. päivänä, mut se on vielä varmistamatta.

- Entä paikka, sähän tiedät että konserttitalolla on punk boikotissa?

Pelle: Joo, paikasta mä en tiedä vielä. Siitä ei oo puhuttu tarkemmin.

- Turhauttaako teitä kun yhdistymisestä puhutaan ja nyt jopa punkit on vastakkain?

Pelle: Joskus aina, etenki keikan jälkeen väsyttää, eikö sitä aina jaksa millään. Toi punkkien erimielisyys on ihan typerää.

- Entäs nämä pahat puheet että Pelle on diiva?

Pelle: Joo, ne Soundin jutut on täyttä paskaa, ei niitä pidä uskoa.

Duck: Ei me välitetä tollasista puheista.

- Idolipalvonnasta?

Pelle: Se nyt on ihan typerää. Ei sellanen kannata ollenkaan. (Pelle innostuu aiheesta) Pitäis lopettaa kokonaan sellanen touhu.

- On kiertäny huhu, että te olisitte taas kerran lopettamassa. Miten on?

Pelle: Jaa, sellasista jutuista mä en tiedä mitään.

Kun mä tein lähtöä Pelle sano vielä että (ystävällisesti) kysele vaan jos sulla vielä on jotain. Kyllä mä vastaan. Joten se niistä diivajutuista. Ei tästä nyt mitään tähtihaastattelua tullut kun tilanne oli se mikä se oli. Pojat oli ihan loppuunväsyneitä keikan jälkeen ja juttu tahto olla jotakin muuta kuin vakavahenkinen haastattelu.

Tajutkaa nyt hyvät siskot ja veljet jalossa punkissa että nämä eput ja pellet ja muut puolijumalat on vaan (onneks) ihmisiä. Ne voi olla väsyneitä, kipeitä, vihasia tai surullisia ja niillä voi olla krapula ihan siinä missä muillakin. Ei se ole mitään diivailua tai henk. koht. loukkaus jos ne aina ei ole juttutuulella. Ja tietenkin heistä on kiva olla suosittuja ja myydä paljon levyjä. Kertokaas mulle kuka teistä pysyis tyynenä jos tuhannet kulkio sun nimes takin kauluksessa, rogoilis onnessaan heti kun sä al-

kaisit laulaa ja ostais kaikki sun levyt, eikä ole vähintään inhimillistä että se vaikuttaa jotenkin ja täytyy sanoa, että jopa on tunteeton tyyppi jos ei vaikuta.

Pellen panettelun lisäksi on tapahtunut muitakin ikävää. Samalla paikkakunnalla asustavat ja samaa aaltoa soittavat pikkubändit ovat ottaneet asiakkeensa toistensa mustaamisen. Eikö ole ihan naurettavaa/itkettävää unohtaa vanhat kaverit syystä, että oma bändi saa levytys-sopimuksen tai muuten vain mukavasti keikkaa ja nainetta? On olemassa aika kurjia juttuja siitä miten bändi, joka on saanut jonkinmoista julki-suutta alkaa kuvitella voivansa laukoa ihan mitä vaan toisista bändeistä, jotka jostain syystä ei miellytä näitä kukkoilijoita. Korkealta on tylsä pu-dota.

Nämä maan koloon menneet diinit taitavat olla paljon yhtenäisempää joukkoa kuin me itseämme yli kaiken kunnioittavat aaltoilijat. Eikö olisi syytä ottaa järki käteen (jos on mitä ottaa) ja vähän miettiä miten ne jutut taas olikaan.

Se saarnoista. Älkää antako maailman masentaa...

Teija.

PELLI & MUUT
1980-LUKULAISET!

RUTINA:n palaute sivu:

Leikkaa irti katkoviivaa
pitkin, taita puoliksi, teip-
paa tai nido niin, että osoi-
te jää näkyviin ja piste pos-
tiin. Kiits.

PUOLIMIELETTÖMIÄ MIELIPITEITÄ TÄSTÄ LEHDESTÄ:

MYÖNTEISTÄ:

KIELTEISTÄ:

Rutina-lehti:
Lumparlankatu 18 B.
21200 Raisio

SV

TÄMÄ ON
TAKASIVU: SKIITS.